

वा० रा०

॥ ४९ ॥

तरस्त्रिवानरसंबंधि यस्यानीकं संरब्धं पश्यसि ॥ यस्यानीकेनोद्धतं बहुलं रजोऽरुणाभं धूमवर्णं पवनेन समंततो बहुशो विवर्तमानं विक्षिप्यमाणं यत्र यत्समीपे पश्यसि ॥ स एष प्रमाथीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ गवाक्षवर्णनं ॥ एते सितेत्यादि ॥ ३२ ॥ शतं शतसहस्राणि शतलक्षमित्यर्थः ॥ सेतुबंधनं ॥ नलसमीपे तत्सहायतया स्थित्वा सेतुबंधनकर्तारं ॥ ३३ ॥ केसरिवर्णनं भ्रमरेत्यादि ॥ यत्र पर्वते सर्वकाले फलंति तादृशाः द्रुमाः संति ॥ ३४ ॥ यंसूर्यस्तुल्यवर्णाभं स्वतुल्यवर्णकांतियुक्तं पर्वतमनुपर्येति प्रदक्षिणं करोति ॥ मृगपक्षिणस्तद्वर्ति

अनीकमपि संरब्धं वानराणां तरस्त्रिणां ॥ उद्धूतमरुणाभासं पवनेन समंततः ॥ ३१ ॥ विवर्तमानं बहुशो यत्रैतद्बहुलं रजः ॥ एते सितमुखा घोरा गोलंगूला महाबलाः ॥ ३२ ॥ शतं शतसहस्राणि दृष्ट्वा वै सेतुबंधनं ॥ गोलंगूलं महाराजगवाक्षं नाम यूथपं ॥ ३३ ॥ परिवार्या भिनर्दते लंकां मर्दितुमोजसा ॥ भ्रमराचरिता यत्र सर्वकालफलद्रुमाः ॥ ३४ ॥ यंसूर्यस्तुल्यवर्णाभमनुपर्येति पर्वतं ॥ यस्य भासा सदा भांति तद्वर्णान् मृगपक्षिणः ॥ ३५ ॥ यस्य प्रस्थं महात्मानो न त्यजंति महर्षयः ॥ सर्वकामफला वृक्षाः सर्वे फलसमन्विताः ॥ ३६ ॥ मधूनि च महार्हाणि यस्मिन् पर्वतसत्तमे ॥ तत्रैष रमते राजन्नम्येकां च न पर्वते ॥ ३७ ॥ मुख्यो वानरमुख्यानां केसरी नाम यूथपः ॥ षष्टिर्गिरिसहस्राणि रम्याः कांचनपर्वताः ॥ ३८ ॥ तेषां मध्ये गिरिवरस्त्वमिवानधरक्षसां ॥ तत्रैके कपिलाः श्वेतास्ताम्रास्यामधुपिंगलाः ॥ ३९ ॥ निवसंत्यंति मगिरौ तीक्ष्णदंष्ट्रानखायुधाः ॥ सिंहा इव चतुर्दंष्ट्रा व्याघ्रा इव दुरासदाः ॥ ४० ॥ सर्वे वै श्वानरसमाज्वलदाशी विषोपमाः ॥ सुदीर्घा चितलांगूला मत्तमातंगसन्निभाः ॥ ४१ ॥ महापर्वतसंकाशामहाजीमूतनिस्वनाः ॥ वृत्तपिंगलनेत्रा हि महाभीमगतिस्वनाः ॥ ४२ ॥ मर्दयंती वते सर्वे तस्थुर्लंकां समीक्ष्यते ॥ एष चैषामधिपतिर्मध्ये तिष्ठति वीर्यवान् ॥ ४३ ॥

मृगादयः ॥ ३५ ॥ सर्वकामेति ॥ काम्यंत इति कामाविषयाः सर्वेषां भोगार्हस्रक्कंदनाभरणवस्त्रादिरूपफलप्रदाः ॥ ३६ ॥ कांचनपर्वतो महामेरुः ॥ ३७ ॥ शतबलिवर्णनं ॥ षष्टिरित्यादि ॥ ३८ ॥ तेषां मध्ये गिरिवरः सावर्णिमेरुनामा स्ति ॥ तत्र सावर्णिमेरौ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ते वानरास्ते तव लंकां समीक्ष्य मर्दयंतीव मर्दयंत इव तिष्ठन्ति ॥ ४३ ॥

यु० कां०

॥ ४९ ॥